

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opuscula Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis

Marca, Pierre de

Parisiis, 1681

III. Explicatio canonis XVII. Ancyran.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14704

propter timorem Domini causa depositat. ὁρφαῶν καὶ χηρῶν αὐτογενότων, καὶ τὸ περιστατικόν
 τὸ μάλιστα τὸ ἐκκλησιαστικὸν δεομένων βούται,
 διὰ τὸ φόβον τὸ θεός. Porrrò eos qui suppe-
 tiis Ecclesiæ foveri debent, Zonaras rectè
 interpretatur esse eos qui, ut injurias &
 vim potentium propulsant, ad Ecclesiam
 confugiunt, aut certè ut criminis per-
 trati veniam adipiscantur, sacrorum lo-
 corum asylo se committunt, vel in liber-
 tatem proclant. οἵοι εἰσιν οἱ τὴν ἀγίαν ἐκκλη-
 σίαν περισφεύγοντες, δεδιότες δυνάσθεντον
 αδικουμένων, ή πλάνοσαντες ἵως, καὶ τὸ περιστατικόν
 ζητοῦσαντες ἐπικουεῖσθαι, καὶ οἱ αδίκως εἰς δου-
 λεῖαν ἐλκόμενοι, καὶ ἄλλοι τοιούτοι, δι' οὓς ἔχ-
 μικοι γίνονται. Zonaras in can. IIII. Chalcedon.

III.

Explicatio canonis XVII. Ancyran.

TOÙS ἀλογευσαμένοις καὶ λεπρούς ὄντας,
 ἦτοι λεπρώσαντας, τούτοις προσέταξε
 ή ἡ ἀγία σύνοδος εἰς τὸν χειμαζόμενον δῆμον.

Versio antiqua quæ extat apud Isidorum,

*H*os eosdem sanè, non solum leprosos criminibus
 hujuscemodi factos, sed & alios isto morbo suo
 replentes, placuit inter eos orare qui tempestate
 jactaniur, qui à nobis encrygumeni intelliguntur.

Versio Dionysii Exigui.

*Eos qui irrationabiliter vixerint, & lepra
injusti criminis alios polluerint, præcepit sancta
synodus inter eos orare qui spiritu periclitantur
immundo. Quidam codices habent inusti.
Halitgarius lib. 4. cap. 8, incesti.*

Alia versio antiqua, edita ex vetustissimo
codice MS. Christophori Iustelli.

*Pro his qui in animalibus ut animalia fra-
tiscunt, vel in masculis leprosi efficiuntur, de
his præceptum est ut cum eis qui tempestatem
patiuntur orare.*

Epitome Hadriani I. Papæ.

*Vt masculorum vel pecorum concubitores
inter dæmoniacos tantum orent.*

Versio Gentiani Herveti.

*Eos qui rationis expertia animantia inierunt,
& quasi leprosi sunt vel fuerunt, jussit sancta
synodus inter hyemantes orare.*

Ferrandus Diaconus cap. 149.

*Vt hi qui sicut muta animalia vixerunt,
inter energamenos orent.*

M A R C A.

Alexius Aristinus Diaconus Constan-
E e iij

tinopolitanus (qui vixit circiter annum
M C X X X .) in synopsi canonum ita com-
pendio explicat hunc canonem Ancyra-
num : ὁ λεπρὸς ἀλογενοσάμνος , οὐ τὸν λεπρὸν
τοῖς χειμαζομένοις συνάχοιτο . Eadem ver-
ba repetit Symeon Logotheta in sua ca-
nonum epitome ,

Zonaras hunc canonem interpretatur
ac si dictio λεπρὸς poneretur , non pro
significando lepræ morbo , sed pollutione
& immunditia quæ sit similis ei quam le-
prosis præscribit lex Mosaica : σὺ ζώεις
ἀλόγοις συμφέρεται καὶ λεπρὸς οὐκται , αὐτῷ
ἀκαθάρτοις καὶ μεμαμμένοις . τοῦτο δὲ καὶ τὸ
Μωσαϊκὸν νόμον ὁ σύντετος ἀκαθάρτους εἰ-
μέν. Subjungit : οὐτοὶ λεπρώσανται . quod
sic insulsa explicat : οὐτοὶ καὶ τὰ ζῷα
μάρανται , ac si curam animalium gerere
aliquam synodus debuisset . χειμαζομένοις
non putat sumendos pro dæmoniacis ;
quia qui ex eorum numero per inter-
valla laborant , tunc eis communicare
permittitur canone Timothei Alexandri-
ni . Quod concedendum erit , inquit , ea-
dem ratione his bestiariis ; tolleturque
distinctio præscripta canone præcedenti
de variis peccatorum pœnis . In quo pla-
nè hallucinatur . Sic enim intelligendus
est hic canon ut orationes quæ fiunt in
loco dæmoniacis designato non ever-

tant quæ constituta sunt superiori canone
quoad modum & tempora pœnitentiæ
horum sceleratorum. Tandem postquam
vana isthac argumentatione ingenium
suum torfit, sic concludit : πὶ οὐδὲ δῆ εἰς
τὸν χειμαζόμενοις δέχεσθαι, οὐκ εἴχω εἰπεῖν.
Balsamo in hoc canone leprosos inter-
pretatur quemadmodum Zonaras, id est,
immundos. Non probat etiam eorum
interpretationem qui χειμαζόμενοις pro-
dæmoniacis accipiunt ob eandem ratio-
nem quam attulit Zonaras. Sed vo-
luit illo videri peritior, & χειμαζόμενοις
accipit pro iis qui sub narthece Ecclesiæ
audiunt sacras scripturas : quoniam, in-
quit, audientes similes sunt iis qui tem-
pestate jactantur, nec sinuntur ad por-
tum ecclesiasticum salutis ingredi. Quo
nihil absurdius dici potuit. Quos enim
canon relegat ad fores Ecclesiæ, ubi erat
energumenorum statio, (Neque enim
cum fidelibus orabant juxta canonem apo-
stolicum LXXIX.) hic in media Eccle-
sia collocat cum audientibus. χειμαζό-
μενοι τόινις κληθίσονται κνεῖας οἱ ἐν τῇ γάρθῃ κε-
ισάμενοι καὶ ἀκροώμενοι τῷ θείῳ χραφῶν, τόπον
ἐπέχοντες χειμαζόμενον, καὶ εἰς τὸν σκηνοια-
τικὸν λιμναῖ τὸ σωσητας, εἰσελθεῖν μὴ θέ-
χεσμοί.

E e iiij